

Intencje mszalne w tygodniu 1.12 - 7.12.2025 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	17.00	+Jacek Bieniek - od Agaty z rodziną
Wtorek	17.00	+Mieczysław Godek, Weronika i Paweł Prajsnar
Środa	17.00	+Jacek Bieniek - od Zofii i Andrzeja Bek
Czwartek	17.00	za zmarłych z rodzin; Cypara, Smaga, Młoczek
Piątek	17.00	+Jacek Bieniek - od rodziny Skrzetów i Majów z Połańca
Sobota	17.00	+Danuta i Rudol Czelniak, Leonia i Franciszek Czelny
Niedziela	8.00	za parafian
Niedziela	10.30	+Barbara i Bogdan Krężałek
Niedziela	15.30	+Mieczysław, Weronika i Paweł Prajsnar

Ogłoszenia duszpasterskie - 30.11.2025 r.

- Dziś pierwsza Niedziela Adwentu. Pamiętajmy też i w domach o adwentowym wieńcu, roratce, pustym żłóbku, lampionach i modlitwie pełnej tęsknoty. Rozpoczynamy nowy Rok Liturgiczny pod hasłem; Uczniowie - misjonarze.
- Od jutra Roraty o godzinie 17.00. Zapraszam parafian i dzieci na modlitewne wędrowanie przez Eucharystię, Światło, konkursy adwentowe itp.
- W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 1.12.- Św. Karol de Foucauld, 2.12.- Bł. Rafał Chyliński, 3.12.- Św. Franciszek Ksawery, 4.12.- Św. Jan Damasceński, Św. Barbara, 6.12. - Św. Mikołaj Biskup.
- 599,00 złp. złożono do puszek - pomoc na Jamajkę - Bóg zapłać ofiarodawcom.
- W sobotę - w tym tygodniu - przybędzie do nas - do kościoła - Św. bp Mikołaj. Początek o godzinie 17.00. Zapraszamy...
- W tygodniu pierwszy czwartek, piątek i pierwsza sobota miesiąca. Pamiętajmy o spowiedzi. Do chorych i starszych udam się - z Panem Jezusem - w piątek od godziny 8.00. Jest to spotkanie przedświąteczne.
- Odpust w Jasionce - Św. Barbary - w naszym dekanacie - w czwartek.
- Za tydzień - w niedzielę - będzie mianowanie lektorów i ministrantów na Mszy Świętej o godzinie 10.30.
- Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.
- Do sprzątnięcia kościoła na sobotę 6.11. proszę Rodziny; Wojtowicz, Szczepanik - Kobza, Wyszkowscy; Dziękuję rodzinom; Rak, Smaga, Czaja, Mercik-Głód-Sajdak za ostatnie sprzątnięcie kościoła i za kwiaty do ołtarza. Bóg zapłać.
- Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.
- Pamiętajmy o opłatkach i świecach Caritas na stół wigilijny...

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archaniola

nr 44/ 2. 11. 2025r. (Rok XI).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

1 Niedziela Adwentu. Jezu, prowadź nas za dłoń

„Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumiecie (...) i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie”...

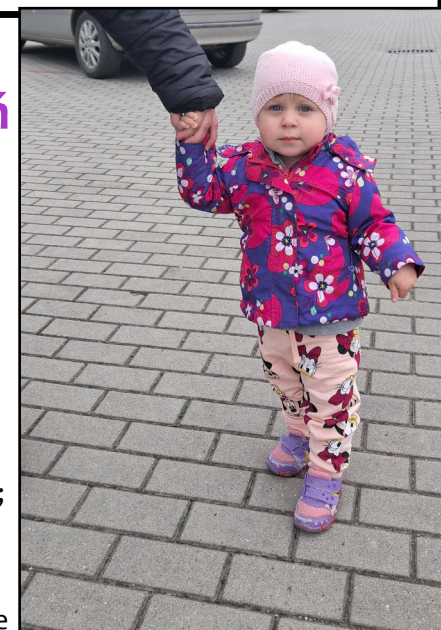
**z Ewangelii według Świętego Mateusza
(Mt 24, 37-44)**

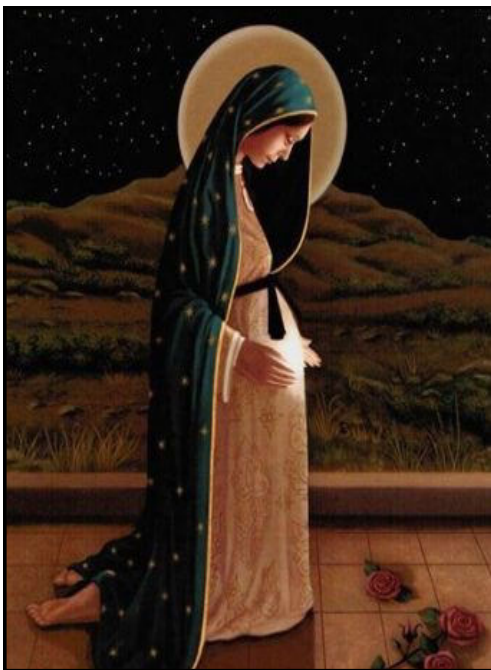
Chcielibyśmy czasami takiej wiary szkolnej jak w matematyce: dwa plus dwa równa się cztery; albo i wiary fizycznej: ciało o masie jednego kilograma, spadające z prędkością jednego metra na sekundę, ma energię jednego dżula, lub jak w chemii: połączenie tlenu i wodoru daje wodę; czyli wiary potrafiącej zmierzyć, zbadać, udowodnić. Może i dlatego zainteresowaniem cieszą się dziś różne, prawdziwe i nieprawdziwe, objawienia prywatne, sekrety itp... dają one jednak namiastkę wiedzy, nie sięgają do Biblii, Katechizmu, Źródeł Bożej Nauki.

Pan Bóg omija natomiast wszystkie zastawione na Niego intelektualne pułapki, zostawiając nam przestrzeń dla tego, co w wierze najważniejsze czyli dla ufności serca, serca która pyta, ale pyta przez modlitwę i życie wiarą.

Niech w nowym Adwencie nie zabraknie nam modlitwy, tęsknoty, oraz spotkania z wiarą. Kto odczytuje swoje życie w świetle Bożym, przez Ewangelię i słowo Boże będzie utrwalał odwagę pójścia za Panem Jezusem, Jemu powierzy swoją dłoń jak małe bezbronne dziecko. Adwent do tego znaku nas zaprasza. Pójdźmy z wiarą otwartego serca w ten szczególny i błogosławiony czas. Pójdźmy z naszym małym światłem do Bożego Światła. Pójdźmy ...

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz

Adwent. Czym jest ten czas dla nas ? Skąd wziął się Adwent?

Nazwa Adwent pochodzi z łacińskiego słowa *adventus*, oznaczającego przyjście. W Kościele rzymskokatolickim, łacińskim, odnosi się - ta nazwa - do czasu, podczas którego wierzący przygotowują się do obchodów Uroczystości Święta Bożego Narodzenia, czyli kolejnej rocznicy narodzin Jezusa Chrystusa.

Nie jest możliwe, **żeby stwierdzić z całą pewnością, kiedy ten okres Adwentu czyli przygotowania (zaobserwowany dawno temu zanim nadano mu nazwę Adwent)**

został po raz pierwszy ustanowiony. Wydaje się jednak, że jego przestrzeganie rozpoczęło się na zachodzie Europy, pod koniec IV wieku, podczas gdy Kościół Rzymski ustanowił tą uroczystość tego dnia dużo wcześniej.

Musimy spojrzeć zatem na czas Adwentu z dwóch różnych perspektyw. Z jednej strony jest to czas przygotowania na narodziny Zbawiciela, z drugiej - to seria obchodów kościelnych sprawowanych w tym samym celu, i aby przypomnieć, że oczekujemy jeszcze na koniec czasów. Pierwsze nawiązanie do czasu Adwentu, który został zredukowany w Kościele do czterech tygodni, znajdujemy w liście papieża św. Mikołaja I do Bułgarów z IX.

Święty Karol Boromeusz dążył do przywrócenia swojego ludu z Mediolanu do ducha czasów starożytnych. I dlatego **w swoim czwartym Soborze nakazywał parafialnym kapłanom zachęcać wiernych, aby uczęszczali do Komunii w każdą niedzielę, a przynajmniej w czasie Wielkanocy i Adwentu.** Liturgiczna forma Adwentu, jaka obecnie istnieje w kościele rzymskim, przeszła pewne zmiany. Święty Grzegorz papież wydaje się być pierwszym, który opracował Oficjum Liturgiczne na ten specjalny okres czasu, który początkowo obejmował pięć niedziel, jak wynika z najstarszych sakramentaliów tego wielkiego papieża.

Dziś Adwent niech nam jeszcze powoli zakosztować modlitwy i pokoju, wielkiej tęsknoty, oraz przyjaźni z darem Kościoła. Nie ulegajmy reklamie mediów, oraz tej niezwyklej pogoni za tym co tylko ulotne. W Adwencie chodzi bowiem o łaskę i dar narodzenia Boga dla nas.

Nakarm nie tylko ciało, ale nakarm i duszę...

Człowiek składa się z duszy i ciała. Ciało widać. Duszy nie widać. Warto zatrzymać się nad tym fenomenem. Czym jest dusza? I czy w ogóle jest? Co można powiedzieć o duszy?

Skąd człowiek ma duszę?

Dusza ludzka jest bezpośrednio stworzona przez Boga i nie jest „produktem” rodziców. Dusza ludzka nie jest produktem ewolucji materii ani rezultatem połączenia materiału genetycznego ojca i matki. Tajemnica wiary, że wraz z każdym człowiekiem przychodzi na świat jedyna taka duchowa osoba, znajduje swój wyraz w nauce Kościoła, w twierdzeniu, że Bóg daje człowiekowi nieśmiertelną duszę, która nawet i po stracie ciała przez człowieka w chwili śmierci odnajdzie je podczas zmartwychwstania. Powiedzieć: „Mam duszę”, oznacza: „Bóg stworzył mnie nie tylko jako istotę, ale jako osobę i Bóg powołał mnie do niekończącej się komunii z Nim”. Jeśli chodzi o zagadnienie ludzkiej duszy czy też – jak kto woli – ducha, to z pewnością nie da się go opisać i rozstrzygnąć w tak krótkiej literackiej formie. Niemniej jednak, odwołując się do Biblii i wyrosłego z niej kościelnego nauczania, można odszukać zdefiniowanie duszy. Wierzmy wszak, że ją mamy. Nie wchodząc zatem w niepotrzebne akademickie spory i opierając się na Katechizmie Kościoła Katolickiego (Por. 363 i następne), możemy powiedzieć, że dusza wielokrotnie oznacza po prostu ludzkie życie, a także całą osobę ludzką. Dlatego mówimy, że człowiek jest istotą duchowo-cielesną. Jego dusza wyobraża w nim to, co przynależy do jego wnętrza, co świadczy o jego niezwyklej wartości jako stworzenia, które jest też wyjątkowym obrazem Pana Boga. Innymi słowy, jedność ciała i duszy określa ludzką naturę. Kościół uczy jeszcze, że Pan Bóg stwarza duszę bezpośrednio wraz z poczęciem przez rodziców nowego życia (por. Rdz 2, 7). Jest ona nieśmiertelna, nie umiera podczas zgonu ciała. Połączy się z nim w chwili zmartwychwstania. To tyle i aż tyle... Można powiedzieć, że wszystko, co stanowi o człowieczeństwie: nasze myśli, przeżycia, wybory, mowa, słowa ma swoją genezę w ludzkiej duszy. Wyżej wymienionych rzeczywistości też nie widać, ale wskazują one na duchową naturę. Dusza to zatem byt duchowy.

Dusza to coś, co jest zupełnie niezależne od materii. Jest ona zdolna do poznawania i ukierunkowywania na konkretny cel. Jest odrębnym pierwiastkiem, który tworzy nas samych, ukazując to, co jest w nas najbardziej istotne i to co też rzeczywiście wypływa z naszego wnętrza. Sam Pan Jezus wiele razy mówi o duszy, np.: „Smutna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną” (Mt 26, 38); „Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? (J 12, 27). I dodaje: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle” (Mt 10, 28). Tak, pamiętajmy dla dobra własnego, pamiętajmy dziś tą prawdę; nie tylko ciało, ale i dusze trzeba nakarmić właściwym pokarmem. Adwent niech nam w tym pomoże, dobry pokarm duchowy, to zdrowa dusza, a zdrowa dusza,